

Goedenavond, dames en heren, vrienden van de Beweging,

Derde keer, goede keer, na meer dan twee jaar afstand houden en online spreken omwille van de corona-pandemie, mogen we vandaag eindelijk mekaar ontmoeten. Welkom, allemaal op deze Limburgse Rerum Novarum-viering, waarop we mekaar weer face-to face en live kunnen beluisteren, mekaar kunnen aanspreken zonder ons te verstoppen achter mondmaskers. Weliswaar is het virus nog niet helemaal verdwenen en kijken we een beetje spannend uit naar wat het najaar ons zal brengen. Dat deze quarantaine en isolatieperiode er diep heeft ingeslagen is wel duidelijk: velen onder ons hebben in de voorbije periode afscheid moeten nemen van een familielid, een dierbare vriend en vriendin. Iedereen leefde met elkaar mee bij deze verdrietige gebeurtenissen.

Toch wil ik mijn bewondering en appreciatie uitdrukken voor de vele vrijwilligers, al dan niet bestuurders, van de Okra's, de Femma's, de KWb-ers, de Samana's, Kajotters, van de vaccinatiecentra, ook de begeleiders van de jongeren van Arktos en Groep Intro en zovelen die in deze heikele tijden op creatieve manier aandacht bleven hebben voor hun leden, vooral voor de meest kwetsbaren. Vader- en moederdagen, kerstmis, pasen, of zomaar, jullie doorbraken even de eenzaamheid, waarmee velen mensen, ook jongeren te maken kregen. Ik wil jullie daarvoor hartelijk danken.

Nu corona ogenschijnlijk voorbij is, dacht ik, stevenen we af op nieuwe tijden, op Rerum Novarum. Ik dacht dat we geleerd hadden te versoberen, het solidair voor elkaar op te nemen. Ik blijf wat ontgoocheld achter, omdat ik precies gewaar word dat we teruggrijpen naar zoals het eens was: knaldrang, feesten, genieten van alles wat maar kan, ijverig zoeken naar grenzeloze vrijheid, verwachten dat de overheden voor ons alles zullen regelen. Ik maak me zorgen over wie nog verantwoordelijkheid wil opnemen: er is werkvolk tekort in alle sectoren, vooral in zorg voor mensen: er zijn mensen nodig die organisaties moeten besturen, er zijn vele vrijwilligers nodig om ons samenleven zorgzaam, duurzaam en warm te maken.

Het zijn rare tijden geworden: de oorlog in Oekraïne doet de wereld daveren op zijn grondvesten, vluchtelingen die have en goed onverwijd dienen achter te laten en gelukkig maar in het Westen zo goed mogelijk opgevangen worden; hetgeen jammer genoeg niet op dezelfde wijze kan gezegd worden van vluchtelingen uit de geweldgebieden uit Afghanistan, Syrië, Jemen, en andere conflictgebieden.

Wie weet hoe de oorlog tussen Rusland en het Westen zal evolueren. Minstens zorgt het bij vele mensen onzekerheid, spanning, angst.

Goede vrienden, ik wil nog even inzoomen op wat ons als beweging in Limburg bezighoudt.

Dank zij de vele inspanningen van onze beweging kunnen we zeggen dat de Vlaamse overheid Limburg als één referentieregio heeft goedgekeurd. Voor vele sectoren was dit een wens zonder meer. Dat is een goede zaak. We kijken vol verwachting uit naar de samensmelting van de sociale huisvestingmaatschappijen en sociale verhuurkantoren tot één efficiënte organisatie. We hopen dat de verzamelde middelen met bekwame bestuurders zullen leiden tot de bouw van nieuwe sociale woningen, zodat de ellenlange wachtlijsten eindelijk kunnen ingekort worden. Bijzondere aandacht vragen we voor **de betaalbare huisvesting voor studenten**: onze hogescholen en universiteit zijn, zoals Leuven, Gent of Antwerpen, geen (mede)eigenaars van studentenkoten. Wel gebruiken zij gemeenschapsgeld om aan studenten toelagen te geven, zodat ze hun dure koten – tot 500 euro per maand – kunnen betalen. Eigenlijk sponsoren ze via die toelagen de grote promotoren.

Wij pleiten ervoor dat sociale huisvestingmaatschappijen permissie krijgen om met hun know-how sociale en betaalbare studentenkamers te bouwen. Waarom? Omdat we Limburgse jongeren op die wijze kansen geven om deel te nemen aan hoger onderwijs, om zich te verzekeren van een goede opleiding, de beste kans om werk te vinden. Wij bereiden alvast een nieuw project in Hasselt voor.

Een ander thema, nauw verbonden met het vorige is **de mobiliteit in onze provincie**. Jongeren die niet kort bij hun school kunnen zijn, blijven op hotel mama, zij krijgen of kopen een auto, waarmee ze in de file gaan staan in de hoop tijdig in de lessen te geraken, tenminste als ze dan ook nog een parking kunnen vinden. Een **beter aanbod van openbaar vervoer** zou al een heel stuk helpen om van Noord-Limburg of vanuit het Maasland de hogescholen te bereiken. Hoe lang moeten we nog wachten op de would-be Spartacuslimlijnen, hoe lang nog op Noord-Zuidverbinding, door alle sociale en economische partners dringend gewenst. De grotebaan-problematiek in Houthalen-Helchteren en de komende werken aan de Kempische brug bezorgen nu eenieder dagelijkse stress. **Vooruitgang maken in deze dossiers is de boodschap, zeker als we de effecten ook op omgeving en klimaat willen beheersen.**

Tenslotte, beste vrienden, wil ik hier ook de zorg om **de betaalbaarheid der dingen benoemen**. Onze organisaties doen er alles aan om terug op te starten na de corona-ellende; de stijgende prijzen bij evenementen en horeca houden vele leden tegen. Oekraïne mag dan misschien de oorzaak zijn van ongeloflijke prijsstijgingen inzake energie en graan: we kunnen er niet om heen dat het vullen van ons wekelijkse winkelkarretje nu al meer dan 5 % duurder is geworden. Ik spreek dan nog niet over de stijgende huurprijzen, de hogere rentelasten op hypotheekleningen, de toename in de kosten voor bouwmaterialen en ga zo maar verder. Ik kan en zie niet zo dadelijk oplossingen: ik stel alleen maar vast dat niet alleen de mensen in armoede, maar de middenklasse meer en meer slachtoffer worden van deze ontwikkelingen. OCMW's zien de hulpvragen toenemen. De vraag is : waarom precies al deze prijsstijgingen, wie begrijpt dat nog en wie gaat met de meeropbrengsten lopen?

Het einde van deze evolutie is nog niet in zicht, beweren deskundige wetenschappers.

Het is op deze dag van Rerum Novarum dat we iedereen oproepen zijn verantwoordelijkheid te nemen, ook onze jongeren, om de huidige rare tijden om te buigen tot nieuwe en betere tijden, tijden van hoop, voor onszelf, onze kinderen en kleinkinderen.

Rik Bloemen, voorzitter Beweging.net Limburg

Peer, 24/05/2022

